

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. : 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 ptes.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

La lluita electoral

Vergonyós espectacle

No podem deixar de parlar-ne de les eleccions celebrades diumenge passat; i no podem passar en silenci lo esdevingut — malgrat i no tenir l'intent de parlar-ne, — perquè d'aquesta lluita, que més que electoral, ha sigut greco-romana, se'n desprenen ensenyances per a la futura actuació de les esquerres de Granollers i sa comarca.

Nosaltres, que des de la nostra modesta publicació hem definit la nostra actitud abans de les votacions, amb total llibertat, amb tota nuesa, tal com requereix a nostra actuació dintre la política local i general i deslligats per complet de compromisos polítics, ni tant sols personals a favor o en contra de ambdós grups bel·ligerants en la lluita; nosaltres, doncs, joves en política i amb ganes d'una actuació seria i exempta de tota mena deombres que puguin entelar el mirall de nostres ideals, som els primers interessats en comentar aquestes darreres eleccions per a que, bo i fent el comentari que elles ens mereixin, siguin l'esperó que'ns fassi créixer l'entusiasme en profit de les causes que defensem, procurant intensificar la nostra propaganda per a que les esquerres de nostra vila's convencin que en cap ocasió és lícit ni tant sols convenient abdicar en res de llurs ideals democràtics, i, com a conseqüència, el cercar al·liances ni convenir pactes ni tractes per a tal o qual fi, puix en definitiva les conseqüències sempre són les mateixes: l'extinció i pèrdua del prestigi polític i l'enlairament indefectible de l'idolatria personal.

I fetes aquestes manifestacions, a

manera de preàmbul, analitzem lo ocorregut en la passada lluita electoral.

I vingué'l diumenge, plàcid, seré, tranquil, impropri quasi bé de les diades de votacions, sempre càlides, sempre fogoses, en nostra població i districte, d'un quant temps a aquesta part. La gent no votava, anava a tirar un troc de paper davant d'uns quants senyors que s'havien reunit per a fer un dinar. Res de comentaris; res de correccions; res d'ansietat per part dels bándols en lluita. No's veia activitat enlloc. Tant sols en els centres electorals respectivament se parlava d'eleccions, fins que vingué l'hora sospirada, l'hora que, per els que perden, devé trágica: les quatre de la tarde. Prompte, des d'aquesta hora, els rostres s'animaren i començaren a preocupar-se de qui havia guanyat i més, quan la gent s'adonà que'ls del *partit de dalt* havien esborrat noms, substituint-los per un altre; començant, amb aital operació, el repugnant i vergonyós espectacle que's desenrotlla des d'aquella hora en endavant.

Se sentia ja a parlar de l'encesa de atxes i demás demostracions que donen forma plástica i pública de victòria espléndida i esclatant. Més, avençava la hora i tot restava mut, sense ànima. Els partidaris de la candidatura de la «Lliga Regionalista» — com nosaltres ja preveiem en l'article publicat el diumenge passat — no votaren aquella candidatura, per ésser regionalistes, ni tampoc consideraven haver guanyat, amb tot i tenir-se per descomptat el triomf dels tres candidats que la formaven. El cas

estava en treure l'acta del seu enemic personal, en Torras, amb bones o males arts. I en aquestes hores va començar la verdadera batalla. De dies, de nits, a tot-hora no's veien altre cosa més que correccions, ni se sentien altres sorolls que'ls dels *autos* que, en carrera vertiginosa, anaven a la caça d'actes en blanc. Tots els arguments, compromisos personals, previs acords, deures (?) polítics, diners, fins emboscades, se posaven a contribució per a ofegar al respectiu contrari. Aixó va fer que la tensió pública sofrís variacions contraposades, segons les noves que a cada hora, a cada quart, a cada cinc minuts arribaven.

Els carlins que, per lo vist, no's resignaven a perdre'l seu representant a la Diputació — representació que feia dotze anys que's vantaven d'ostentar — posaren en pràctica totes les seves virtuts, heretades de sos gloriosos (?) abans passats i s'escamparen pel districte, en totes direccions, provant d'imposar-se als que, per virtut de la llei, havien de firmar i legalitzar les actes, bo i dient que havien estat objecte d'una burla.

Resultat de tot, que la representació carlina havia sigut arrebaçada, no volem esbrinar per quins medis, d'aquest districte; i com que no sols l'aixafada havia sigut a Vich-Granollers, sino que la desfeta ha devingut arreu on se presentaven carlins, és per aixó que la colla carlina està de dol i en completa desorganització.

Vegi's, sino, la representació que'l dijous anà a la Junta provincial del Cens electoral a subratllar, amb una actitud de presència armada, la protesta que un seu significat presentava en contra d'una acta que ells mateixos tractaven de sobornar o comprar.

I era aquell mateix dijous al vespre, que aquelles atxes que lògicament havien de fer llum — com altres vegades